

DRET A DECIDIR

Margallo avisa del risc d'un e

Ofereix un diàleg encotillat dins la Constitució el dia que Barroso contesta a la carta de Mas sobre la consulta

Crònica

FERRAN CASAS
BARCELONA

José Manuel García-Margallo va enfilars a la tribuna d'oradors de l'antic hotel Ritz amb la clara intenció de seguir exercint com el policia bo amb Catalunya del govern de Mariano Rajoy. Per això va avisar que no venia a Barcelona a amenaçar, sinó a explicar el paper d'Espanya a Europa com a estat nació. El seu introductor a Barcelona Tribuna, Miquel Roca, que va compartir escó amb ell al Congrés, en va fer un retrat amable malgrat que va admetre "discrepàncies de fons". En les seves primeres frases el ministre ja va deixar clar que no seria ambigu, i va fugitar amablement Roca recordant-li que a la Transició defensava com a portaveu de CiU al Congrés una Catalunya implicada en el projecte espanyol i no tancada en ella mateixa. El ministre d'Exteriors, una de les veus del govern central que més sovint aborda el cas català, va mostrar un tarannà dialogant però va recórrer, com a mínim, a l'avis. I va evidenciar fins a quin punt els marges de diàleg que hi ha són, en línies generals, estrets. Inexistents entorn del dret a decidir.

Després de proclamar que els estats grans són millors per no sotmetre's a les multinacionals o a altres interessos espuris –a l'hora de menysprear la independència demostrava ductilitat i arraconava les complicacions amb el món econòmic–, va abordar el procés català. Així, no es va estar d'afirmar que "reclamar l'impossible és altament perillós".

L'oferta "en ferm i vigent"

I què és el possible? L'oferta "en ferm i vigent" és "el diàleg des del respecte a la norma, a la legalitat", deia en referència a la Constitució, que no admet el dret a decidir i que amb el pas dels anys ha servit per esborrar una singularitat catalana que, paradoxalment, recull. Un text que el PP es nega a reformar per la falta de consens. Fora de la legalitat, "res de res".

CAP GEST AMB LA TERCERA VIA
Margallo va evitar ahir alimentar les esperances dels partidaris d'una tercera via. PERE TORDERA

Advertència
El ministre diu que demanar l'impossible és perillós i alerta del cost de la separació

Alternativa
Margallo reitera que el finançament pot millorar però que res de pacte fiscal

I la tercera via? Preguntat pel moderador, el nou director de *La Vanguardia*, Màrius Carol, sobre què hi havia de la seva oferta de "pacte fiscal i blindatge competencial" que alguns van voler veure al seu dia quan el ministre va advocar per buscar alternatives que facilitessin l'encaix català, va ser rotund. "Jo no he parlat mai de pacte fiscal", va dir, i va recordar que només està reservat a Euskadi i Navarra, i que el que cal és una negociació "multilateral" (res de sortir del règim comú) que si cal acabí en la generalització d'un model amb uns resultats similars als del concert econòmic.

L'escollaven atentament el ministre Jorge Fernández Díaz, la direcció del PP català –que després es va reunir amb ell i amb tertulians afins habituals als mitjans públics i privats catalans per intercanviar impressions– i representants d'un empresariat que reiteradament ha demanat el pacte fiscal i ha abonat tercers vides, com ara Miquel Valls o Salvador Alemany. També l'escollava la presidenta d'Òmnium, Muriel Casals, que va intervenir per reclamar el dret dels catalans a votar per ser independents. A ella el ministre la va advertir sobre el fet de demanar l'impossible. Poc abans havia afirmat que Catalunya tindria seriosos problemes de vi-

abilitat fora de la UE i de l'ONU i que necessitaria "50.000 milions de dòlars per refinançar el deute".

Margallo també es va referir al context europeu i en aquest àmbit va insistir que la Unió és un club d'estats en què preval la seva voluntat, però va admetre que potser el govern espanyol esperava més con-

tundència comunitària contra una iniciativa que el govern del PP considera condemnada al fracàs i que divideix els catalans. Va afirmar que la resposta d'ahir de José Manuel Durão Barroso a la carta de Mas sobre la consulta era "previsible".

La Comissió respon a Mas

Un cop més el president de la Comissió Europea considerava l'afer un tema intern espanyol i afirmava que no era el seu "rol" opinar sobre la legalitat de la consulta. També Unió veia "previsible" la carta i afirmava que un estat català quedaria fora de la UE. Una afirmació, la del conseller Josep Maria Pelegrí, de la qual Margallo es va valdre i que hores després la Generalitat va rebatre afirmant que cap tractat diu que Catalunya hagi de quedar fora de la UE, en contra de l'opinió de Margallo, de Brussel·les i dels democràtics.

Però al ministre tot plegat li quedava curt. Va dir que no estava "ni satisfet ni no satisfet" amb Barroso. Tot i això, és evident que Rajoy voldria encara més complicat amb el discurs apocalíptic i tancat del seu govern sobre el dret a decidir dels catalans. Mentrestant, als salons del vell hotel, el ministre instava a tornar al "pactisme" català. És conscient que costarà.

Barroso també comet errades en anglès

El Govern afirmava ahir que la celeritat de Barroso a contestar Mas era la prova que el procés català és a l'agenda europea. Hi sigui o no, la rapidesa va causar alguna mala passada al redactat en anglès, que tenia encara més errors que la missiva enviada per Mas sobre la consulta, que per ara només ha respost Barroso. "El nivell és pitjor que la de Mas i té un error molt clamorós: «The last political developments in Catalonia» vol dir que són els últims en el sentit que ja no n'hi haurà més. Hauria de dir *the latest political developments*", explica David Bridgewater, assessor d'anglès de l'ARA que també diu que usar *encouragements* com a comptable sona estrany.

stat català

Carta

Barroso diu a Mas que la consulta és un tema espanyol i que no en parla

Europa

El Govern sosté que cap tractat diu que l'estat català seria exclòs de la UE

Les frases

Madrid i Brussel·les reiteren l'expulsió catalana de la UE

José M. Durão Barroso

PRESIDENT DE LA COMISSIÓ EUROPEA

"No és el meu paper o el de la Comissió expressar una opinió o suport a una qüestió interna relacionada amb disposicions constitucionals en els estats"

"Quant a les conseqüències en la legislació de la UE recordo la posició que jo mateix i diversos membres de la Comissió hem expressat en diverses ocasions"

José M. García-Margallo

MINISTRE D'EXTERIORS ESPANYOL

"És una resposta previsible i coneguda per a qui conegui els tractats. I en el que és clar no hi ha lloc a la interpretació"